

Arrest

nr. 242 986 van 26 oktober 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die loco advocaat D. MATRAY en verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 27 september 2016 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 22 december 2017 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 210 943 van 15 oktober 2018 weigerde ook de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.4. Op 23 augustus 2019 diende verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam op 29 november 2019 ten aanzien van verzoeker de beslissing waarbij diens volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard.

1.6. Op 9 april 2020 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

naam : [T.L.]

voornaam : [G.]

[...]

nationaliteit : Angola

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 29/11/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°,

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°, inderdaad, aangezien betrokkene al op 27/09/2016 internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CGVS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 2, 7, 62 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 23, 2° en 4° van de Grondwet, van *“het principe van een goede rechtsbedeling waaronder de zorgvuldigheidsplicht”*, van het redelijkheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest van de grondrechten).

Hij verschaft de volgende toelichting:

“[...]”

Het bevel is gemotiveerd door de loutere verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Dit artikel impliceert dat een bevel 'moet' gegeven worden.

Deze verplichting houdt evenwel niet in dat niet onderzocht dient te worden of verzoeker op basis van meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag aanspraak kan maken op verblijf, minstens op een verbod op een bevel.

De eerste alinea van artikel 7 Vreemdelingenwet stelt dit uitdrukkelijk.

Er dient zelfs wanneer een bevel 'moet' afgegeven worden, gemotiveerd te worden dat verzoeker geen aanspraak kan maken op meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag.

Deze motivering is niet aanwezig, zodat artikel 7 en de motiveringsplicht geschonden zijn.

Dat verder dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet verhoord werd alvorens de beslissing getroffen werd.

Dat de verzoekende partijen derhalve geen kans heeft gekregen om het volgende voor te leggen ;

- Dat de verzoekend[...]e partij thans in een appartement in Beersel verblijft, waar zij zoals eenieder thans thuis blijft om de verspreiding van het Coronavirus tegen te werken en zelf te proberen door de virus niet besmet te raken en zo verder nog vector te worden voor verdere verspreiding.

- Dat de grenzen thans grotendeels gesloten zijn van ambtswege en dat men niet inziet waarom de verzoekende partij zichzelf maar ook de anderen zou moeten blootstellen aan de ziekte door buitenhuis te gaan en een trip naar Afrika te ondernemen om tot slot ANGOLA te bereiken.

Laatste update

Info Covid-19

De Belgische regering besliste in het kader van de coronacrisis om alle niet-essentiële reizen naar het buitenland te VERBIEDEN tot en met 7 juni. De Nationale Veiligheidsraad zal dit verbod tijdig opnieuw evalueren.

Om zich te beschermen tegen Covid-19 besloten de Angolese autoriteiten om het landen en het opstijgen van alle internationale commerciële en privévluchten te verbieden, alsook om de maritieme en de landsgrenzen te sluiten vanaf 20 maart 2020 om middernacht, en dit voor een (verlengbare) periode van 15 dagen.

Een noodnummer werd opgestart door de Angolese autoriteiten voor personen die verdachte symptomen vertonen. Het nummer is 111 en is bereikbaar 24/7.

Wij roepen alle reizigers die minder dan 2 weken geleden zijn aangekomen in Angola, en die niet onderworpen werden aan een verplichte quarantaine, op om in auto-quarantaine te gaan teneinde te verhinderen dat ze het virus lokaal zouden verspreiden.

- https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/angola

- Dat nergens in de beslissing blijkt dat de verwerende partij rekening he[e]ft gehouden met de aanwezigheid van de Coronacrisis, die niet alleen tal van voorzorgsmaatregelen inhoudt als de sluiting van de Grenzen, zodat een terugkeer materieel niet mogelijk is of dat in geval van terugkeer haar leven in gevaar zou worden gebracht.

- Dat de verzoekende partij verder aanhaalt dat zij in ANGOLA op straat zal geraken bij gebrek aan enige sociale hulp en mogelijkheid om aan geld te geraken, hetgeen haar zal verplichten op straat te gaan leven, waar zij uiteraard een verhoogd risico zal lopen om besmet te worden vermits zij in de onmogelijkheid zal verkeren de opgelegde maatregelen om de virus tegen te werken toe te passen : toegang tot water, zeep, nakomen van sociale afstanden, enz

Cfr Stop de verspreiding van Covid-19

1. Blijf thuis, zeker als je ziek bent.
2. Was vaak je handen met water en zeep.
3. Hou minstens 1,5 meter afstand als je buiten bent.
4. Let extra op bij mensen die gevoelig zijn voor het virus. Dit zijn personen ouder dan 65, personen met diabetes of problemen met hart, longen of nieren en personen die gevoelig zijn voor infecties.

Lees alle tips om jezelf en je familie te beschermen.

<https://www.info-coronavirus.be/nl/>

Dat de toestand in Angola op gebied van medische voorzieningen in die mate slecht is dat CUBA 250 artsen naar Angola gestuurd heeft als bijstand.

Dat deze situatie uiteraard gekend is van de DVZ of diende gekend te zijn, mits een aandachtige lezing van het administratief dossier enerzijds en het verhoren van de verzoekende partij anderzijds, voor de beslissing te treffen.

Dat uiteraard ook met de huidige uitzonderlijke sanitaire crisis diende te worden rekening gehouden, een toestand die op 09.04.2020 reeds ruim gekend was.

CFR CHRONOLOGIE OPVOLGING VAN DE ZIEKTE EN VIRUS sedert 28.01.2020 :

- 14-05-2020: 173 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 13-05-2020: Afbouw: opstart van fase 2 vanaf 18 mei
- 13-05-2020: Trends blijven hoopvol
- 12-05-2020: Aantal nieuwe hospitalisaties daalt
- 11-05-2020: 478 COVID-19-patiënten in intensieve zorgen
- 10-05-2020: De trends van de afgelopen dagen zetten zich voort
- 09-05-2020: 210 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 08-05-2020: Vanaf 10 mei zijn beperkte sociale contacten mogelijk mits de nodige fysieke afstand
- 08-05-2020: Dalende trend zet zich voort in alle indicatoren
- 07-05-2020: 98 nieuwe opnames in het ziekenhuis
- 06-05-2020: Afbouw (fase 1b, 11 mei): Uitbreiding van de sociale contacten en opening van de winkels onder voorwaarden
- 06-05-2020: 116 nieuwe ziekenhuisopnames in de laatste 24 uur
- 05-05-2020: Aantal COVID-19-patiënten in ziekenhuis blijft stabiel
- 04-05-2020: Interministeriële conferentie Volksgezondheid
- 04-05-2020: Dalende tendens houdt aan
- 03-05-2020: 77 nieuwe opnames in het ziekenhuis
- 02-05-2020: Zorg voor jezelf - Heropstart zorg
- 02-05-2020: 128 nieuwe opnames in het ziekenhuis
- 01-05-2020: De trends van de afgelopen dagen zetten zich voort
- 30-04-2020: 293 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 29-04-2020: Aantal testen boven 10.000 per dag, sinds 15 april
- 29-04-2020: Aantal patiënten op intensieve zorgen blijft verder dalen
- 28-04-2020: Cijfer nieuwe ziekenhuisopnames gaat de goede richting uit
- 27-04-2020: De trends van de laatste dagen zetten zich door
- 26-04-2020: Het aantal mensen in het ziekenhuis neemt langzaam af
- 25-04-2020: Huidige trends blijven stabiel
- 24-04-2020: Coronavirus : België heeft z'n exitstrategie vastgelegd

- 24-04-2020: Aantal patiënten op intensieve zorgen blijft onder de 1000
- 23-04-2020: Analyse over de oversterfte door Covid-19
- 23-04-2020: Samen voor onze gezondheid, vandaag en morgen
- 23-04-2020: De trends van de laatste dagen zetten zich door
- 22-04-2020: De piek van het aantal overlijdens lijkt achter ons te liggen
- 21-04-2020: 172 nieuwe ziekenhuisopnames
- 20-04-2020: Verdere daling aantal nieuwe hospitalisaties
- 19-04-2020: Aantal nieuwe hospitalisaties daalt
- 18-04-2020: Aantal nieuwe hospitalisaties blijft stabiel
- 17-04-2020: 399 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 16-04-2020: Verdere lichte daling aantal opnames op intensieve zorgen
- 15-04-2020: Coronavirus: verlenging tot en met 3 mei 15-04-2020: Verduidelijking bij het aantal nieuwe COVID-19 gevallen in de cijfers van vandaag
- 15-04-2020: Lichte daling aantal opnames op intensieve zorgen 14-04-2020: Het aantal patiënten op intensieve zorgen daalt
- 14-04-2020: De COVID-19 cijfers : verzamelen, verifiëren en publiceren
- 13-04-2020: 310 nieuwe hospitalisaties
- 12-04-2020: Verduidelijking bij de aanbeveling voor zorgpersoneel in collectiviteiten die in het kader van een screening werden getest
- 12-04-2020: Aantal nieuwe hospitalisaties stabiliseert
- 11-04-2020: 1351 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 10-04-2020: 1684 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 10-04-2020: 20.000 tests voor de woonzorgcentra en rust- en verzorgingstehuizen
- 09-04-2020: Geef het voorbeeld, stop het virus!
- 09-04-2020: 1580 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 08-04-2020: 1209 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 07-04-2020: 1380 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 06-04-2020: 1123 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 05-04-2020: 1260 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 04-04-2020: 1661 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 03-04-2020: 1422 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 02-04-2020: Patiënt kan nu ook vanop afstand terecht bij heel wat zorgverleners
- 02-04-2020: 1384 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 01-04-2020: 1189 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 31-03-2020: Help onze ziekenhuizen en huisartsen om het COVID-19 virus te overwinnen
- 31-03-2020: 876 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 30-03-2020: 1063 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 29-03-2020: 1702 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 28-03-2020: Wie wordt eerst getest op het coronavirus
- 28-03-2020: Beschermingsmateriaal: wat zijn de prioritaire groepen?
- 28-03-2020: 1850 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 27-03-2020: 1049 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 26-03-2020: Richtlijn voor het personeel van de vuilnis ophaaldiensten
- 26-03-2020: Mondmaskers: wie heeft ze nodig?
- 26-03-2020: 1298 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 25-03-2020: Levering en verdeling van mondmaskers: stand van zaken
- 24-03-2020: 526 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 23-03-2020: 342 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 22-03-2020: 586 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 21-03-2020: 558 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 20-03-2020: 462 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 19-03-2020: 309 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 18-03-2020: 243 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 17-03-2020: 185 nieuwe besmettingen met Covid-19
- 16-03-2020: 172 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19
- 15-03-2020: 197 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19
- 14-03-2020: Maatregelen tegen het coronavirus (Covid-19) veelgestelde vragen
- 14-03-2020: 133 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19
- 13-03-2020: 160 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19
- 12-03-2020: Coronavirus: Fase 2 gehandhaafd, overgang naar de federale fase en bijkomende maatregelen

- 12-03-2020: 85 nieuwe besmettingen met covid-19 vastgesteld
- 11-03-2020: Twee nieuwe overlijdens door Covid-19
- 11-03-2020: Eerste Belg overleden aan gevolgen coronavirus
- 11-03-2020: 47 nieuwe besmettingen met COVID-19
- 10-03-2020: Help jezelf en anderen te beschermen
- 10-03-2020: 28 nieuwe besmettingen met het coronavirus Covid-19
- 09-03-2020: 39 nieuwe besmettingen met het coronavirus Covid-19
- 08-03-2020: 31 nieuwe besmettingen met het coronavirus covid-19
- 07-03-2020: 60 nieuwe besmettingen met het coronavirus covid-19
- 06-03-2020: 59 nieuwe besmettingen met het coronavirus
- 05-03-2020: 27 nieuwe gevallen van Covid-19
- 04-03-2020: Tien nieuwe patiënten met Covid-19 in ons land na test op 495 stalen in referentielaboratorium
- 03-03-2020: Vannacht 5 nieuwe gevallen van Covid-19 ontdekt
- 02-03-2020: Zes nieuwe gevallen van Covid-19 na einde krokusvakantie
- 01-03-2020: Tweede besmetting met Covid-19 vastgesteld in ons land
- 01-03-2020: Reizigers uit Noord-Italië: wees 14 dagen attent voor ziekteklachten
- 27-02-2020: Mondmaskers en ander beschermingsmateriaal: België neemt deel aan Europese groepsaankoop
- 26-02-2020: 3 vragen over het mondmasker beantwoord door viroloog Steven Van Gucht
- 24-02-2020: Facebook helpt ons om betrouwbare info over het nieuwe coronavirus covid-19 te promoten
- 23-02-2020: Update: De FOP Buitenlandse Zaken geeft bijkomend reisadvies voor Italië
- 23-02-2020: Einde Quarantaine voor twee personen in het Militair Hospitaal Neder-Over-Heembeek
- 21-02-2020: Alle Belgen van cruiseschip Westerdam weer thuis
- 18-02-2020: Ook jij kan helpen bij het promoten van een goede hygiëne!
- 18-02-2020: Belgische passagiers van cruise met de Westerdam worden opgevolgd bij terugkeer
- 16-02-2020: Einde Quarantaine voor acht landgenoten die op 2 februari terugkeerden uit Wuhan
- 15-02-2020: Update: gerepatrieerde Belg in Sint-Pieters ziekenhuis mag naar huis
- 10-02-2020: Update over de gezondheid van de Belgen die terugkeerden uit Wuhan
- 09-02-2020: Twee bijkomende personen naar ons land teruggekeerd uit China
- 07-02-2020: Samen tegen fake news! (#UnitedAgainstFakeNews')
- 06-02-2020: Alle informatie vanaf nu ook beschikbaar in het Duits
- 04-02-2020: Eén gerepatrieerde landgenoot testte positief op het nieuwe coronavirus
- 02-02-2020: Negen Belgen veilig gerepatrieerd uit Wuhan in China
- 28-01-2020: Nieuw Coronavirus (2019-nCoV) in Wuhan, China

<https://www.info-coronavirus.be/nl/>

Dat uit de beslissing niet blijkt dat de verwerende partij deze uitzonderlijke toestand in aanmerking heeft genomen, noch dat deze situatie onderzocht werd, rekening houdende met het feit dat het bevel de verzoekende partij oplegt niet alleen haar huis te verlaten, doch ook een thans bijna onmogelijke trip te ondernemen naar Angola WAAR ZIJ GEEN OPVANG HEEFT en waar de toestand slecht is; de medische infrastructuur zijn oud en ontoereikend, 250 Cubaanse artsen zijn in Angola steun komen bieden en het leger valt de bevolking die wegens armoede naar buiten komt hard aan.

CFR

Etat d'urgence

Anticoronavirus: un homme tue par la police angolaise

12 mai 2020

AFP

[...]

Dat de beslissing bijgevolg de aangehaalde middelen schendt en in het bijzonder de rechten van het minderjarig, ziek kind aantast.

Dat de beslissing bijgevolg niet wettig is gemotiveerd en dat de gevolgen ervan het evenredigheidsbeginsel schenden;

Dat de getroffen beslissing tevens de zorgvuldigheidplicht schendt;

Dat de beslissing derhalve niet wettig is gemotiveerd en dient te worden vernietigd;

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening wordt gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokkenen.

Een bevel is een verwijderingsmaatregel.

Artikel 74/13 vreemdelingenwet is niet opgenomen in de beslissing. Er is geen enkele overweging opgenomen met betrekking tot de criteria opgenomen in dit artikel.

Dat uit de beslissing geenszins blijkt dat met deze buitengewone omstandigheden op een of andere wijze rekening werd gehouden, daar waar deze elementen niet anders dan aanwezig kunnen zijn in het gemeenschappelijk administratief dossier.

Dat de beslissing dient te worden vernietigd.

Dat art. 41 van het Handvest als volgt luidt:

1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.

2. Dit recht behelst met name:

het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,

het recht van eenieder om toegang te [krijgen] tot het dossier hem betreffende, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en het zakengeheim, de plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden.

3. Eenieder heeft recht op vergoeding door de Gemeenschap van de schade die door haar instellingen of haar personeelsleden in de uitoefening van hun functies is veroorzaakt, overeenkomstig de algemene beginselen die de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben.

4. Eenieder kan zich in een van de talen van de Verdragen tot de instellingen van de Unie wenden en moet ook in die taal antwoord krijgen.

Dat art. 41 van het Handvest van toepassing is op alle handelingen die worden gesteld in uitvoering van de Europese regelgeving waaronder zeker begrepen zijn de handelingen die voortvloeien uit de toepassing van richtlijnen.

Dat het feit dat gedaagde niet beschouwd kan worden als een Europese instelling geen afbreuk doet aan de toepassing van het Handvest.

In het arrest M.G en R.N tegen Nederland van het Europees Hof van Justitie dd. 10.09.2013 wordt gesteld dat het nationale recht een eventuele schending van het hoorrecht als volgt dient te onderzoeken (overweging 38):

Met betrekking tot de door de verwijzende rechter gestelde vragen moet worden opgemerkt dat schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (zie in die zin met name arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C- 301/87, Jurispr. blz. 1 - 307, punt 31 ; 5 oktober 2000,

Duitsland/Commissie, C-288/96, Jurispr. blz. 1-8237, punt 101; 1 oktober 2009, Foshan Shunde ongjian Housewares & Hardware/Raad, C-141/08 P, Jurispr. blz. 1-9147, punt 94, en 6 september 2012, Storck/WBHM, C-96/11 P, punt 80).

Dat verzoekende partij nog verwijst naar arrest nr. 126 158 van 24 juni 2014 in de zaak RvV 154 674/11, Valderrama Correa t. Belgische Staat, waar de toepassing van het hoorrecht grondig in uiteengezet wordt.

Dat de Raad derhalve de toepassing van art. 41 van het Handvest per definitie niet uitsluit en uit de bewoordingen van de motivering kan zelfs afgeleid worden dat de Raad wilde ingaan op de toepassing van art. 41 van het Handvest doch de verzoeker verzuimd had enige concrete elementen aan te voeren die hadden kunnen leiden tot een andere beslissing.

Dat verzoeker bij het inroepen van een schending van art. 41 van het Handvest dient over te gaan tot de vermelding van de elementen die hadden kunnen leiden tot een andere beslissing.

Moest verzoekende partij gehoord zijn dan had zij kunnen opwerpen dat een terugkeer naar Angola niet mogelijk is gelet op de sanitaire crisis, haar gebrek aan opvang in geval van terugkeer.”

3.2.1 De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Verweerder heeft immers, met verwijzing naar de artikelen 7, eerste lid, 1° en 52/3, § 1 van de Vreemdelingenwet, geduid waarom ten aanzien van verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen. Verweerder heeft hierbij uiteengezet dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten. Hij heeft nader toegelicht dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort dat is voorzien van een geldig visum en dat de adjunct-commissaris, op 29 november 2019, het door verzoeker ingediende (volgend) verzoek om internationale bescherming heeft afgewezen. In de bestreden beslissing wordt ook aangegeven dat, met toepassing van artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet, de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, wordt bepaald op zes dagen aangezien verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk werd verklaard. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Er moet verder worden benadrukt dat artikel 3 van het EVRM (cf. RvS 20 juni 2017, nr. 238.570) en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 10 oktober 2018, nr. 242.591) verweerder geen bijkomende motiveringsplicht opleggen. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn bewering dat uit de motieven van de bestreden beslissing zelf dient te blijken dat werd onderzocht of de bepalingen van artikel 3 van het EVRM een beletsel vormen om deze beslissing te nemen of dat het onderzoek dat is bedoeld in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet werd doorgevoerd.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.2.2. Wat de aangevoerde schending van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten betreft, moet worden gesteld dat uit de bewoordingen van dit artikel volgt dat het niet is gericht tot de lidstaten, maar uitsluitend tot de instellingen, organen en instanties van de Unie (cf. HvJ 21 december 2011, C-482/10, punt 28; HvJ 17 juli 2014, C-141/12, punt 67). Verzoeker kan zich bijgevolg ten aanzien van de nationale autoriteiten niet rechtstreeks beroepen op deze bepaling, die onder meer voorziet dat een burger het recht heeft om te worden gehoord alvorens een voor hem nadelige individuele maatregel wordt getroffen.

Het hoorrecht maakt echter wel integraal deel uit van de eerbiediging van de rechten van de verdediging, wat een algemeen beginsel van het Unierecht is (cf. HvJ 5 november 2014, C-166/13, punt 45).

De verplichting tot eerbiediging van de rechten van de verdediging van de adressaten van besluiten die hun belangen aanmerkelijk raken, rust op de administratieve overheden van de lidstaten wanneer zij maatregelen nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen (HvJ 10 september 2013, C-383/13, punt 35).

In casu werd aan verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, wat, gelet op de bepalingen van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onder-

danen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de richtlijn 2008/115/EG), een maatregel is die binnen de werkingssfeer van het Unierecht valt. De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, kan ook worden beschouwd als een bezwarend besluit voor degene tot wie het is gericht. De hoorplicht diende in voorliggende zaak dan ook te worden gerespecteerd.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker twee keer een verzoek om internationale bescherming indiende en in het raam van deze verzoeken uitgebreid werd gehoord. Verzoeker werd dus ruim de mogelijkheid geboden om eventuele hinderpalen inzake een terugkeer naar zijn land van herkomst mee te delen.

In de mate dat zou moeten worden aangenomen dat verzoeker, nadat zijn verzoeken om internationale bescherming werden afgewezen, nogmaals bijkomend of aanvullend zou moeten worden gehoord, moet worden gesteld dat het vervullen van de hoorplicht maar zin heeft voor zover het horen voor de overheid informatie kan opleveren die haar behoedt voor een vals beeld van de feiten of die haar appreciatie van de feiten kan beïnvloeden, informatie kortom die de overheid van de overwogen, voor de betrokkene nadelige, beslissing kan afhouden (cf. RvS 21 juni 1999, nr. 81.126). Verzoeker toont dit evenwel niet aan. Hij zet weliswaar uiteen dat hij in een appartement in Beersel verblijft – een feit dat verweerder bekend was op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen – en licht daarnaast toe dat de grenzen grotendeels waren gesloten in het raam van de bestrijding van een pandemie en dat handelingen moeten worden gesteld om het besmettingsrisico te vermijden – gegevens die algemeen bekend waren – maar toont hiermee niet aan dat hij aanvullende nuttige inlichtingen aan verweerder had kunnen verstrekken die deze er hadden van kunnen weerhouden om de bestreden beslissing te nemen. Verzoeker stelt trouwens zelf dat *“deze situatie uiteraard gekend is”* bij verweerder. De Raad kan verder niet inzien in welke mate de mededeling dat de medische voorzieningen in Angola niet optimaal zijn en er bijkomende artsen naar de land werden gestuurd van invloed zou kunnen zijn op het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker geeft immers niet aan zelf enig gezondheidsprobleem te hebben. Zijn betoog dat hij in Angola niemand heeft om op terug te vallen is niet in overeenstemming met zijn eerdere verklaringen dat hij in dat land over familie beschikt, met wie hij contacten onderhoudt. De Raad wijst er daarenboven op dat verzoeker door uiteen te zetten dat hij van oordeel is dat praktische hinderpalen zullen moeten worden overwonnen om uitvoering te kunnen geven aan de bestreden beslissing niet aantoont dat hij verweerder inlichtingen had kunnen meedelen die het nemen zelf van de bestreden beslissing konden beïnvloeden. Verzoeker kan ook niet voorhouden dat hij een incident in Angola dat, blijkens de door hem meegedeelde datum, pas meer dan een maand nadat de bestreden beslissing werd genomen plaatsvond had kunnen meedelen indien hij voorafgaand aan het nemen van de beslissing nogmaals was gehoord. Er blijkt daarenboven niet dat dit incident waarnaar wordt verwezen – het feit dat een man in Angola om het leven kwam toen politiemensen die werden belaagd het vuur openden – in voorliggende zaak enige relevantie heeft.

Er kan dan ook niet worden besloten dat de hoorplicht of het hoorrecht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals vervat in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten werd miskend bij het nemen van de bestreden beslissing. Minstens blijkt niet dat verzoeker een belang heeft bij zijn kritiek dat hij niet nogmaals werd gehoord.

3.2.3. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken, meer specifiek uit een administratieve nota van 9 april 2020, blijkt dat verweerder ook de verplichting die is opgenomen in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet – om bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land – heeft gerespecteerd. Verweerder heeft geconstateerd dat verzoeker verklaarde geen minderjarige kinderen of andere gezins- of familieleden in België of in een andere EU-lidstaat te hebben en dat verzoeker, noch bij registratie van zijn verzoek om internationale bescherming, noch tijdens het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, aangaf gezondheidsproblemen te hebben.

In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te veronderstellen, kan uit het gegeven dat verweerder allerhande andere gegevens niet zou hebben betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing geen schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet worden afgeleid.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet kan niet worden vastgesteld.

3.2.4. De Raad stelt inzake de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM in de eerste plaats vast dat het niet ter discussie staat dat, alvorens de in casu bestreden beslissing werd genomen,

verzoeker in de mogelijkheid werd gesteld om een (volgend) verzoek om internationale bescherming in te dienen en dat op 29 november 2019 zijn volgend verzoek om internationale bescherming onontvankelijk werd verklaard nadat de commissaris-generaal en de Raad hem eerder reeds weigerde de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, wat impliceert dat werd vastgesteld dat de door hem, in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, aangevoerde situatie in Angola geen aanleiding gaf tot de conclusie dat indien verweerder de bestreden beslissing gedwongen zou tenuitvoerleggen en verzoeker naar dat land zou terugbrengen dit een schending van artikel 3 van het EVRM met zich zou meebrengen.

Verzoekers bewering dat de medische infrastructuur in Angola oud en ontoereikend is, laat de Raad, mede gezien het feit dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij enig medisch probleem heeft dat in zijn land van herkomst niet zou kunnen worden behandeld, niet toe te concluderen dat hij ingevolge de bestreden beslissing dreigt te worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen. Zoals reeds gesteld kan verzoeker ook niet worden gevolgd in zijn betoog dat hij in Angola zal verplicht zijn om op straat te leven en er een groter risico zal lopen om besmet te worden met het COVID-19-virus, aangezien hij zelf aangaf dat hij in dat land over familie beschikt en er niet aannemelijk wordt gemaakt dat de gebruikelijke familiale solidariteit niet zal spelen. Er blijkt ook geenszins dat er een verhoogd risico op besmetting met het COVID-19-virus bestaat in Angola. In het persbericht dat verzoeker aanbrengt wordt trouwens aangegeven dat in Angola slechts bij drieënveertig personen een besmetting met het COVID-19-virus werd vastgesteld. Hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoeker wordt blootgesteld aan een groot besmettingsgevaar in Angola.

Een schending van artikel 3 van het EVRM blijkt niet.

3.2.5. Nu niet wordt aangetoond dat meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag spelen en het niet is betwist dat verzoeker niet is gemachtigd of toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen en dat hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig paspoort dat is voorzien van een geldig visum, kan geen schending van de artikelen 2 en 7 van de Vreemdelingenwet worden vastgesteld.

3.2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt bijgevolg in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

3.2.7. Daar geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.2.8. Gezien de voorgaande vaststellingen kan ook niet worden besloten dat de bestreden beslissing een miskenning inhoudt van het evenredigheidsbeginsel.

3.2.9. Er kan evenmin worden geoordeeld dat enig ander beginsel van behoorlijk bestuur of *“principe van goede rechtsbedeling”* werd geschonden.

3.2.10. Verzoeker voert ook nog de schending aan van artikel 8 van het EVRM en van artikel 23, 2° en 4° van de Grondwet doch zet niet op een voor de Raad begrijpelijke wijze uiteen waarom hij meent dat deze artikelen werden geschonden. Deze onderdelen van het middel zijn, bij gebrek aan de vereiste toelichting, dan ook onontvankelijk.

Het enig middel is, in de mate dat het onvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van

21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK, voorzitter

dhr. T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK